

"Як навчити дитину читати?"

Батьківський всеобуч

Це дуже важливо - щодня читати своїй дитині...

По-перше, посилюється емоційне сприйняття дитиною тексту тому що вона бачить міміку, вираз очей, чує ваш голос */Не забувайте, будь ласка, про ці засоби впливу на емоційний стан дитини!/*

По-друге, у дитини виникає потреба щоденно отримувати інформацію. Це особливо необхідно у тих випадках, коли дитина вміє читати, але не хоче, тобто із-за безперервного навчання відчуває відразу до читання. Розповсюджена помилка батьків полягає у тому що вони часто примушують дитину читати складний для її віку текст, виходячи з того, що буцімто потім їй буде легше.

Іноді дитина просить читати одну й ту саму книгу багато разів, - це добре. Зміст даної книги співпадає з рівнем розвитку дитини, її переживаннями. Дитина, слухаючи багаторазово зміст книги, розвиває свій духовний світ, навички антиципатії, тобто передбачення подальшого розвитку змісту тексту. З метою розвитку цієї навички періодично запитуйте її: "Про що піде далі мова?".

Під час повторного читання книги намагайтеся читати швидко, на межі своїх можливостей, але чітко вимовляючи слова. Періодично запитуйте дитину, чи встигає вона зрозуміти. Це надзвичайно важливо! Прискорення читання стимулює у дитини здібності до швидкого сприймання змісту тексту. Ви ніби знімаєте з неї необхідність читати */це їй ще важко!/*і залишаєте їй тільки одну задачу - зрозуміти! Але зрозуміти швидко!

Розвиток навичок швидкого сприймання стимулює у дитини і розвиток навичок читання. Згодом, під час самостійного читання, вона буде розуміти зміст швидше, ніж читатиме слова.

При цьому неприпустимо зупиняти дитину, якщо вона неточно прочитала закінчення слова або замість слова "школяр" прочитала слово "учень". Головне вона зрозуміла!

Зауваження */особливо в наказній формі!/*призводять до того що дитина губить думку, перестає слідкувати за змістом, відволікається на конкретне слово.

Задайте собі питання: "Для кого дитина читає?". Якщо ваша відповідь: "Для себе", - тоді все стане на місце, і ви перестанете "смикати" дитину. Справа в тому, що найчастіше наявність музичного слуху визначають, по тому, як дитина співає. Але дитина може правильно чути і погано співати,

тому що не вміє керувати своїм голосовим апаратом. Так і при читанні, розуміючи текст, діти неточно вимовляють закінчення слів. З часом, коли дитина багато прочитає, по мірі розвитку навичок керування своїм голосовим апаратом, все нормалізується.

СПІЛЬНЕ ЧИТАННЯ

ВПРАВА 1 /бажано/. Візьміть казку з малюнками, під якими один чи два рядки тексту. Повільно читаючи текст, пальцем показуйте дитині те слово, яке ви читаєте. Читайте цю книгу кілька разів,

ВПРАВА 2. /бажано/. Якщо дитина знає книжку напам'ять, попросіть її "прочитати", Нехай вас не турбує, що вона більше пригадує по пам'яті, ніж дивиться в книгу - це дуже корисно. Поступово її увага, направлена на необхідність пригадувати, перенесеться на текст, на те слово, яке вона з легкістю читає, знаючи вже його зміст. їй легше, у неї виходить, вона може. Віра в себе додає впевненості.

Якщо ваша дитина не любить читати, це означає, що їй важко. Допоможіть їй! В залежності від рівня розвитку ви читайте їй спочатку 2-3 слова і просите повторно прочитати. Далі читаєте рядок, після - речення, абзац. Поступово збільшуєте швидкість читання.

Задача дитини - слухаючи дорослого, зрозуміти зміст частини тексту і , самостійно читаючи ці ж слова, намагатися зробити це швидше.

ЧИТАННЯ-ПОВТОР І ЧИТАННЯ-ЗМАГАННЯ

ВПРАВА 3 /обов'язково/ Підберіть речення на один - три рядки. Попросіть дитину перший раз прочитати уголос повільно, добре розуміючи зміст, і, подивившись на годинник /краще секундомір/, запишіть час. Другий раз нехай вона прочитає на 2 -3 секунди швидше, третій ще швидше і т.д. Доведіть швидкість читання цього речення до межі її можливостей. Зверніть увагу на те, що, починаючи з якогось разу, не дивлячись на обізнаність із змістом та з тими словами які використовуються в данному реченні, ще швидше - не прочитати ! Намагайтесь довести швидкість читання до межі. Так само працюйте з іншими реченнями, але якомога швидше. Спочатку читаємо речення уголос, потім "про себе".

ВПРАВА 4. /обов'язково/. Виберіть в книги, яку ви читаєте вашій дитині, речення на 2 - 3 рядки. Дитина вмикає секундомір. Ви повільно

читаєте вголос це речення. Запишіть час. Тепер ви вмикаєте секундомір, а дитина читає те саме речення, але якомога швидше. Запишіть час. Це ж речення знову читаєте ви і т.д., але з кожним разом намагайтесь прочитати швидше. Доведіть швидкість читання цього речення вголос до межі.

Звичайно дорослий читає швидше, але у дитини швидше зростає результат. Наприклад,

Дорослий 23 сек. 21 сек. 19 сек. 17 сек.

Дитина

І хвилина 16 сек. І хвилина 50 сек. 36 сек.

В цьому випадку дорослий пояснює дитині, що сам він став читати швидше всього на 6 секунд, а дитина - на 40. Знайдіть за що похвалити свою дитину. Їй це необхідно! Пам'ятайте, якщо ваша дитина не хоче читати, то вона в усякому випадку хоче змагатися з вами. Дух змагання дозволить їй швидше засвоїти навички читання.

Якщо дитина читає словами, то, виконуючи вправу 4, замість речення використовуйте цілий абзац, або уривок з цієї ж книги.

ВПРАВА 5. /обов'язково/. Виберіть речення на 1,5 - 2 рядки. Прочитайте перше слово, потім ще раз, швидко повторивши перше слово, прочитайте друге; повторивши перші два слова - третє і т.д. до кінця речення. Намагайтесь кожного разу читати попередні слова все швидше і швидше і, дійшовши до кінця речення, ще кілька разів прочитайте його. І так 2 -3 речення на день.

Таке читання дасть змогу дитині перейти до читання словами при кращому розумінні змісту тексту.

Бажаю Вам успіхів і хочу нагадати слова В.О.Сухомлинський : «Читання – це віконце, через яке діти бачать світ, пізнають його і самих себе» .

